* * *

Цей лютий! Час для сліз і віршів,
Що не стихають ні на мить,
Коли гримить, гуркоче хвища
Й весною чорною горить.

Прольотку взяти. За шість гривень,
Крізь благовіст, крізь схлип коліс —
І чимскоріш — туди, де злива
Гучніша від чорнил і сліз.

Де раптом, як звуглілі груші,
З дерев десятки чорних птиць
Зірвуться долу і обрушать
Суху печаль на дно зіниць.

А там земля іще чорніша,
І вітер криками пропах,
І чим раптовіш, тим точніше
Вірші складаються в сльозах.

1912